آیا بزرگ ترین سوره ی قرآن را به تو بیاموزم؟

از ابوسعید رافع بن معلی رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم به من گفت: «أَلاَ أُعَلِّمُكَ أَعْظَمَ سُورَةٍ في القُرْآن قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِد؟»: «آیا پیش از آن که مسجد را ترک کنی، بزرگ ترین سوره ی قرآن را به تو بیاموزم؟» سپس دستم را گرفت؛ هنگامی که می خواستیم از مسجد بیرون برویم، عرض کردم: یا رسول الله، شما فرمودید: بزرگ ترین سوره ی قرآن را به تو می آموزم؟ فرمود: «الحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِينَ، هِيَ السَّبْعُ المَثَانِي وَالقُرْآنُ العَظِيمُ الَّذِي أُوتِيتُهُ»: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ - یعنی همان سوره ی «فاتحه» - که دارای هفت آیه می باشد و در هر رکعت نماز تکرار می شود [و شاملِ دو بخش ستایش و دعا می باشد] و همان قرآنِ بزرگی است که به من داده شده است».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

از ابوسعید رافع بن معلی رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم به من فرمودند: «ألا»؛ این کلمه برای آن ذکر می شود تا مخاطب را متوجه عبارت پس از آن نماید. "آیا پیش از آن که مسجد را ترک کنی، بزرگ ترین سوره ی قرآن را به تو بیاموزم؟" رسول الله صلی الله علیه وسلم پیش از تعلیم این سوره به این صحابی، این عبارت را ذکر می کند تا ذهن او را برای پذیرش چیزی که می خواهد بگوید، بیشتر و بهتر آماده نماید. "رسول الله صلی الله علیه وسلم دستم را گرفت" یعنی بعد از آنکه آن عبارت را فرمود دستم را گرفت و به راه افتادیم. "هنگامی که می خواستیم از مسجد بیرون برویم، گفتم: یا رسول الله، شما فرمودید: بزرگ ترین سوره ی قرآن را به تو می آموزم؟" فرمود: «الحمد للّه ربّ العالمین" یعنی: سوره ی فاتحه؛ این سوره بزرگترین سوره است، زیرا تمامی مقاصد و اهداف قرآن کریم در آن گرد آمده است، به همین دلیل است که به آن ام القرآن می گویند. سپس به وجه تمایز این سوره با سوره های دیگر اشاره می کند؛ همان ویژگی که این سوره را به بزرگترین سوره ی قرآن تبدیل نموده است؛ آنجا که می فرماید: "هي السبع المثاني" یعنی: مسمی به السبع المثانی است. «مثانی» جمع «مثناة» و از ریشه «تثنیه» است، زیرا در هر رکعت از نماز تکرار می شود، یا از این جهت چنین نامیده شده که همراه با یک سوره دیگر خوانده می شود. یا چنین نامیده شده چون مشتمل بر دو قسم است: ثنا (ستایش) و دعا. یا دلیل آن این است که هم از فصاحت برخوردار است و هم از بلاغت معانی. یا اینکه پیوسته و با مرور زمان تکرار می شود و تدریس می شود و کهنه نمی شود. یا فواید آن پیوسته در حال تجدید است و انتهایی ندارد. یا جمع «مثناة» از ریشه «ثناء» می باشد چون شامل ثنا و ستایش الله متعال است. گویا الله را با نام ها و صفات نیکش ستایش می کند، یا از ریشه «الثنایا» است، زیرا الله متعال آن را به این امت اختصاص داده است و موارد دیگری که در وجه تسمیه ی آن ذکر شده است. "والقرآن العظیم" یعنی: یکی دیگر از نام های این سوره «القرآن العظیم» است. "که به من داده شده است"؛ و نامیده شدن آن به «قرآن العظیم» به دلیل دربرداشتن مواردی است که به موجودات دنیا و آخرت و احکام و عقاید مربوط می شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10112